

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/72/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313228963
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2313228963.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Jankovičovej a členov senátu JUDr. Lea Stovičková a JUDr. Daša Kontríková vo veci starostlivosti o maloleté deti E., Q., nar. XX.XX.XXXX a U., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, deti rodičov, matky H. E., narodená XX.XX.XXXX, bytom F. Q. XXXX/XX, v konaní zastúpená advokátskou kanceláriou FARDOUS & Partners s.r.o., Šaľa, Hlavná 6, IČO:47 241 543, otca Mgr. Q. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. O. XXX, o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu v Galante č. k. 16P/43/2014-136 zo dňa 25. júna 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na mal. Q. E., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 170 eur mesačne na sumu 220 eur mesačne a na mal. U. E., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 140 eur mesačne na sumu 170 eur mesačne dňom 31.10.2013 s tým, že výživné je splatné vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletých detí. Zročné výživné na mal. Q. vo výške 400 eur otcovi povolil splácať v pravidelných mesačných splátkach po 20 eur mesačne spolu s bežným výživným až do zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok k rukám matky maloletého.

Zročné výživné na mal. U. vo výške 240 eur otcovi povolil splácať v pravidelných mesačných splátkach po 10 eur mesačne spolu s bežným výživným až do zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok k rukám matky maloletej. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 18C/45/2010-61 zo dňa 08.07.2010 v časti vyživovacej povinnosti otca k maloletým. V ostatných častiach zostal rozsudok nezmenený. O trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vykonaným dokazovaním, doloženými dokladmi rodičov detí mal súd za preukázané, že od podania návrhu na súd podľa názoru súdu prišlo k výraznej zmene pomerov na strane oboch maloletých detí tým, že maloletý Q. nastúpil od septembra do prvého ročníka strednej školy, dcéra navštevuje štvrtý ročník základnej školy. Súd akceptoval zvýšené výdavky matky len v súvislosti s vekom detí a zmenou školských zariadení, súd poukazuje na tú skutočnosť, že podstatná časť výdavkov na deti, ktoré žiadala uznať matka nie sú primerané veku detí, (strava, ošatenie) ďalej súd neuznal matke náklady na životné poistenie detí, výdavky na lekárske ošetrovanie, pretože preventívne prehliadky sú zdarma a matka môže zmeniť pokiaľ má neprimerané náklady na lekárske ošetrovanie lekára, ďalej súd považuje za nadsadené výdavky na mimoškolskú činnosť a pokiaľ matka môže takéto nie nevyhnutné výdavky hradiť, svedčí to o jej nadpriemerných mesačných zárobkoch. Čo sa týka výdavkov otca súd je toho názoru, že nemôže zarátavať do výdavkov také výdavky ako náklady na spoločnú domácnosť a povinnosť vyživovať deti,

ktorých nie je biologickým rodičom, pretože voči týmto deťom patrí výživné od ich biologického otca. Otec si musí ďalej uvedomiť skutočnosť, že aj jeho priateľka má povinnosť prispievať na ich spoločné náklady a súd nemôže už v žiadnom prípade prihliadať na výdavky otca, ktoré vkladá do majetku iného. Súd je toho názoru, že aj v súčasnom období otec hradí podstatnú časť finančných nákladov na deti, je potrebné poukázať, že aj matka má povinnosť sa najmä finančne pokrývať na potrebách detí, najmä syna, ktorý študuje v Bratislave, stará sa o neho stará matka a teda matka má možnosť uplatniť si aj také výdavky, ktoré v skutočnosti neexistujú. Otec má povinnosť uprednostniť výdavky na deti, ktoré sú primerané ich potrebám a veku a nie je v záujme detí akceptovať tzv. neschopnosť otca platiť výživné tým, že znižuje zámerne svoje príjmy výdavkami na iné pohľadávky, ktoré nie je povinný po právnej stránke platiť. Súd pri určení výšky výživného prihliadol najmä na zmenu pomerov rodičov, zárobky matky a otca, ktoré sa od poslednej úpravy výživného najmä u matky podstatne zvýšili. Je toho názoru, že z dôvodu zmeny na strane syna, ktorý navštevuje strednú odbornú školu sa zvýšili jeho odôvodnené výdavky od poslednej úpravy výživného a taktiež pomery sa zmenili aj na strane dcéry, ktorá navštevuje 4. ročník základnej školy a podľa názoru súdu zvýšenie výživného na maloletého Q. o 50 eur mesačne zohľadňuje aj iné nároky vzhľadom na jeho vek, a taktiež súd považuje vzhľadom na zmenu pomerov maloletej sumu 30 eur mesačne za primeranú jej odôvodneným potrebám pri zachovaní zásady, že výživné má byť stanovené v takej výške, aby pokrývalo odôvodnené potreby detí a neslúžilo na tvorbu úspor. Súd nemá povinnosť určovať výživné v takej výške, aby zohľadnil aj prípadné nároky matky z titulu nevyporiadaného BSM. Keďže podľa názoru súdu zásadná zmena pomerov nastala u detí od septembra 2013, súd rozhodol tak, že otec je povinný zvýšiť výživné dňom podania návrhu matky na zvýšenie výživného na súd. Podľa § 163 ods.1 O.s.p. keďže zmena pomerov nastala u detí od septembra 2013 s pokračovaním detí v školskom vzdelávaní a nástupe najmladšieho dieťaťa do predškolského zariadenia, matka sa dostala s plnením výživného do omeškania. Súd zaviazal otca doplatiť výživné na deti v celkovej výške 640 eur, za obdobie od 31.10.2013 do 19.05.2014, teda 8 mesiacov (rozdiel 50 eur a 30 eur mesačne) a povolil otcovi zaplatiť dlžné výživné v splátkach, pretože takto určené splátky považuje súd za primerané zárobkom otca bez toho, aby boli ohrozené jeho nevyhnutné výdavky. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p, keď žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec. Poukázal na to, že súd nezobral do úvahy dôkazy vo výške jeho mesačných nákladov, pričom to súdu argumentoval, že má úver v T. O. a. s. a ŠFRB na nehnuteľnosť vo vlastníctve jeho snúbenice s ktorou sa ide zosobášiť, k čomu aj k 05.07.2014 prišlo. Nehnuteľnosť používajú 4 roky a podnikajú kroky, ktoré mu umožnia zápis do listu vlastníctva tejto nehnuteľnosti. Podľa rozhodnutia súdu sú tieto platby na nehnuteľnosť patriace inej osobe a touto osobou je už v súčasnosti jeho manželka a uvedenú nehnuteľnosť užívajú aj užívali spoločne, teraz už ako manželia. Súd argumentoval výdavkami na maloleté deti jeho manželky, pričom opomenul skutočnosť, že tak ako výdavky s nimi spojené uvedené na listine, kde uviedol výdavky spoločné so svojou manželkou, vtedy snúbenicou, bolo aj výživné na tieto maloleté deti uvedené medzi spoločnými príjmami. Poukazuje tiež na fakt, že jeho náklady súvisiace s prevádzkou motorového vozidla, ktoré súd označil ako nepodstatné preňho znamenajú závažnú položku nakoľko kvôli dochádzke do zamestnania v Bratislave je odkázaný na prepravu svojím vozidlom. Tak isto nie je pravda, že má k dispozícii služobné vozidlo a toto preukazoval aj na predchádzajúcom pojednávaní o zvýšení výživného v Nitre. Poukázal tiež na chybu v zápisnici aj v rozsudku, kde sa na otázku sudcu vyjadril, že si nemôže dovoliť zvýšiť výživné o 100 eur na obe deti a zapísané bolo, že si nemôže dovoliť výživné zvýšiť na obe deti do 100 eur. Súdu tiež argumentoval zbytočnými nákladmi jeho exmanželky na bývanie nakoľko dobrovoľne a z vlastnej vôle opustila spoločný rodinný dom, ktorý užívala od rozvodu a v rámci BSM ho chce získať do svojho vlastníctva. Mesačné náklady vynakladané na 3-izbový byt predstavujú 350,47 eur a sú porovnateľné s mesačnými nákladmi 5- izbového rodinného domu vo výške 386,24 eur, ktorý v súčasnosti využíva ako víkendovú chalupu. Taktiež od presťahovania do F. platí v dome energie v plnej sume ako počas bývania, pričom jej vznikol preplatok na energiách približne 236 eur, čo pri mesačnej platbe 60 eur predstavuje za obdobie od septembra 2013, kedy sa z domu odsťahovala do januára 2014, kedy sa vykonáva vyúčtovanie. Tiež navrhovateľka uvádzala ako svoje náklady spotrebný úver v I., ku ktorému nevedla žiadne bližšie údaje (čas, výšku úveru), okrem tvrdenia, že tento bola nútená si zobrať na stravu, bývanie a na chod rodiny, pričom preukázateľne si zakúpila rôzne tovary ako napr. v roku 2011 motorové vozidlo VW Polo a tiež v roku 2013 kompletne rekonštruovala zakúpený byt v F.. Náklady spojené s maloletými deťmi považuje preto otec za enormne nadhodnotené. Poukázal tiež na pokladničné bločky, z ktorých sa nedá preukázať, aký tovar bol zakúpený a tiež na jednom je deklarované ako oblečenie cvičný meč a niektoré pochádzajú z obdobia už prebiehajúceho súdneho pojednávania.

Navrhovateľka tiež uvádzala, že mesačný príjem jej nepostačuje na pokrytie domácnosti, pričom ale mesačne poukazuje na účet v banke Q. 250 eur a príležitostne aj vyššie sumy. Posledné 3 roky tiež každoročne absolvuje all inclusive dovolenky v destináciách ako Tunis a Turecko. Chodí na wellness pobyty v Tatrách. On však ani pri najväčšej snahe kvôli svojej finančnej situácii pri najväčšej snahe, môže iba absolvovať dovolenku na Slovensku. Jeho príjem od posledného určenia výživného sa zvýšil minimálne zo sumy 1.229 eur na sumu 1.240 eur, pričom príjem navrhovateľky stúpol o viac ako 100 % zo sumy 845 eur na sumu 1.746 eur. Preto žiadal, aby odvolací súd návrh matky zamietol.

Proti rozsudku podala odvolanie matka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. s odôvodnením, že s dôvodmi rozsudku nesúhlasí. Súd akceptoval len zvýšenie výdavkov v spojitosti s vekom a zmenou školských zariadení u detí. Podstatnú časť výdavkov, ktoré matka žiadala, nepovažoval súd za primerané veku detí, ako výdavky na ošatenie, stravu a výdavky za mimoškolskú činnosť, považoval ich za nadsadené. Súd mal za to, že aj v súčasnom období otec hradí podstatnú časť finančných nákladov detí. S predmetným vyjadrením súdu nesúhlasí, nakoľko výška mesačných nákladov dieťaťa má predstavovať vyčíslenie všetkých pravidelných a nepravidelných platieb na dieťa tak, aby bola jednoznačne určiteľná. Iba základné potreby dieťaťa pokrýva vyživovacie povinnosti rodičov len v tom prípade, ak sú možnosti a schopnosti rodičov slabé a objektívne obmedzené a nedovoľujú poskytnúť dieťaťu viac. Pokiaľ to životná úroveň rodičov dovoľuje, treba zohľadniť tiež náklady na voľnočasové aktivity, dovolenky, výlety, detské tábory, lyžiarsky kurz a podobne tak, aby sa podieľali na výhodách vyššej životnej úrovne rodičov (Zákon o rodine: Komentár: Bronislava Pavelková, 1. vydanie Praha: C H Beck, 2011. s. 385). Prevažnú časť nákladov spojených s výchovou a výživou maloletých detí znáša matka prostredníctvom vecných plnení ako je bývanie, strava, zabezpečuje ich osobnú starostlivosť, ich výchovu, rozvoj osobnosti, nadanie a rozumových a fyzických schopností, pričom otec neprispieva nad rámec vyživovacej povinnosti určenej súdom a zároveň sa ani aktívne nepodieľa na výchove svojou osobnou starostlivosťou. Aj sám uviedol, že počas víkendov a prázdnin sa maloletým deťom venuje minimálne a túto skutočnosť odôvodňuje potrebou venovať sa svojej novej rodine. Poukázala na odbornú literatúru - 3 formy plnenia vyživovacej povinnosti: plnenie vo forme osobnej starostlivosti, poskytovanie vecných plnení a platenie výživného z tej istej literatúry, pričom z obsahu spisu i z vyjadrení otca vyplýva, že jeho starostlivosť o maloleté deti je obmedzená len na plnenie vyživovacej povinnosti prostredníctvom platenia výživného. Zdôraznením na § 62 ods. 1 a 5 zákona o rodine s poukazom, že výšku príjmu otca približne 1.257 eur odôvodňuje širšie uspokojenie potrieb maloletých detí, nakoľko majú právo podieľať sa na jeho životnej úrovni. Matka vyčíslila výdavky na maloleté deti, preukázala ich dokladmi. Znovu v odvolaní poukázala na finančné náklady na mal. Q. v celkovej výške 708,98 eur, na mal. U. v celkovej výške 546,86 eur, náklady na domácnosť vo výške 350,47 eur, ostatné náklady celkom 617 eur. Súd v odôvodnení nesprávne uzavrel, že suma za lekárske ošetrenie uvádzané matkou za návštevu zubára bola neprimeraná, pričom sumu vo výške 30 eur považoval za úhradu preventívnej prehliadky a opomenul skutočnosť, že tam bolo účtované lekárske ošetrenie. Matka rovnako odmietla aj tvrdenie, že starostlivosť o mal. Q. zabezpečuje stará matka, teda matka má možnosť uplatňovať si výdavky, kt. neexistujú, nakoľko maloletý nebýva v domácnosti starej matky, ale s matkou a do Bratislavy dochádza. Je tiež nevyhnutné prihliadať aj na výdavky matky, na náklady a údržbu nehnuteľnosti patriacej do BSM, ktorú v súčasnosti sa nepodarilo predať, ktoré sú vo výške 366,24 eur mesačne a to z dôvodu, že sú nevyhnutné výdavky matky maloletých detí, ktoré ovplyvňujú majetkové pomery. Nie je pravda, že predmetnú nehnuteľnosť by mohla naďalej užívať, keďže otec neostal bez ohlasu, nechodil do nehnuteľnosti a bral si veci, pričom bol otec maloletých detí, ktorý s predajom nesúhlasil. Navyše, otec uhrádza hypotekárny úver vo výške 247,84 eur a ŠFRB 129,46 eur a tieto výdavky súvisia s nehnuteľnosťou, ktorá patrí inej osobe, a to jeho súčasnej priateľke. Čo sa týka priateľky otca, tak poukázala na tú skutočnosť, že donedávna poberala výživné na svoju osobu vo výške 40 eur, hoci v tom čase žila s otcom maloletých detí a otec uhrádza výdavky spojené s výživou a výchovou maloletých detí svojej priateľky, voči ktorým nemá vyživovaciu povinnosť. Navrhla preto, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že sa zmení rozsudok Okresného súdu v Nitre zo dňa 08.07.2009 v časti vyživovacej povinnosti č. k. 18C/45/2010-61 tak, že sa zvýši vyživovacia povinnosť otca na maloletého Q. zo sumy 170 eur na 330 eur a na U. zo sumy 140 eur na 270 eur dňom podania návrhu s tým, že je výživné splatné vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky.

Vyjadrenie k odvolaniu matky podal otec. Poukazoval, že náklady si matka vyčíslila vo výške 1.255,84 eur, čo je výška jeho mesačného príjmu. Po odrátaní výživného náklady vysoko prevyšujú jeho bežný mesačný príjem. Čo sa týka spoločnej nehnuteľnosti, tvrdenie navrhovateľky považuje za lož a

zavádzanie, nakoľko v danej nehnuteľnosti bol naposledy v roku 2010 v čase ich rozvodového konania, kedy si odniesol svoje osobné veci a niekoľko kusov zariadenia. Od toho času užíva spoločne so svojím priateľom nehnuteľnosť matka. Na uvedenej nehnuteľnosti trávi víkendy a letné mesiace aj v súčasnosti. Ohradil sa tiež proti tvrdeniu, že by nesúhlasil s predajom nehnuteľnosti o ktorom bol informovaný až realitnou maklérkou, ktorá ho oslovila ako spolumajiteľa a ktorej dal súhlas s predajom. Tiež nesúhlasil s tvrdením, že sa počas víkendov a prázdnin maloletým deťom venuje minimálne, pretože sa s nimi snaží tráviť všetok voľný čas, deti trávia u neho pravidelne víkendy, vianočné sviatky a polovicu prázdnin. Neustále pred deťmi však matka detí útočí na jeho súčasnú manželku a jej deti a zdôrazňuje, že má novú rodinu a že ju má radšej a že jeho manželka ich neznáša.

Vyjadrenie k odvolaniu otca podala matka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Poukázala na to, že úvery, ktoré uvádza otec maloletých detí sú hypotekárny úver vo výške 247,84 eur a úver zo ŠFRB 129,46 eur. V čase rozhodovania súdu tieto výdavky súviseli s nehnuteľnosťou, ktorá patrila inej osobe, pričom úver zo ŠFRB 129,46 eur ani nie je záväzkom otca maloletých detí, ale záväzkom jeho manželky. Hypotekárny úver je bezúčelový a nie je možné preukázať na aký účel ho otec využil. Navyše, z hypotekárneho úveru vo výške 247,84 eur uhradil otec maloletých svoj iný úver zo dňa 05.10.2010. Podľa vedomostí matky vyplatil vyrovnávací podiel z titulu vyporiadania BSM bývalému manželovi svojej súčasnej manželky vo výške 20.000 eur. Okrem toho zakúpil z predmetného úveru motorové vozidlo pre svoju priateľku napriek skutočnosti, že majú k dispozícii auto otca a rovnako aj jeho služobné auto. Relevantné sú tiež výdavky na výživu a výchovu maloletých detí snúbenice otca. K týmto deťom majú vyživovaciu povinnosť iba vlastný rodičia. Opätovne poukázala na to, že má k dispozícii otec služobné motorové vozidlo, pričom pohonné hmoty hradí jeho zamestnávateľ. Okrem toho, má ešte 2 motorové vozidlá a štvorkolku, ktorú zobral zo spoločného majetku s matkou maloletých detí. Naopak, matka hneď po tom, ako dostala do užívania služobné motorové vozidlo svoje súkromné predala. Ak otec namietá, že mesačné náklady na byt matky sú porovnateľné s nákladmi ich spoločného rodinného domu z ktorého matka mala dobrovoľne odísť, tak to nie je pravda, pretože odchádzala pre stále narušenie súkromia, pravidelne prichádzal bez ohlásenia do domu a odnášal spoločné zariadenie. Odniesol všetky sedacie súpravy, nezaujímalo ho, kde budú sedieť, cca 2 krát zmaril predaj domu, nijakým spôsobom neprispieval na náklady s ním spojené. Nemožno porovnávať však náklady na byt a rodinný dom, pretože rodinný dom si vyžaduje pravidelnú údržbu a opravy. Dôvodom presťahovania matky maloletých detí bola aj skutočnosť, že bývanie v F. je vyhovujúce pre celú rodinu, pretože maloletý Q. dochádza na strednú školu do Bratislavy z F., je tam priame spojenie, zatiaľ čo z O. dochádzanie pre Q. by bolo komplikované. Navyše, U. začala v F. navštevovať tanečný krúžok. Čo sa týka úveru matky a ich účelu, matka trvá na tom, že hypotekárny úver 142,44 eur slúžil na zabezpečenie bývania, spotrebný vo výške 43,08 si zobrala v čase, keď nemala peniaze na zabezpečenie stravy, bývania a chodu domácnosti. Čo sa týka kúpy motorového vozidla v roku 2011, toto si bola nútená zakúpiť z dôvodu prepravy do práce, avšak hneď, ako dostala služobné vozidlo, predmetné vozidlo predala. Pokiaľ sa jedná o výdavky na maloleté deti, ktoré považuje otec za nadhodnotené, tak výšku preukázala matka dokladmi založenými v spise. Predmetné výdavky vynakladala len na odôvodnené potreby detí, ktoré súviseli s bývaním, stravou, oblečením, hygienou, školou aj voľnočasovými aktivitami. Tieto výdavky vyčíslavala už v návrhu zo dňa 29.10.2013 a opätovne ich aktualizovala spolu s dokladmi z dôvodu, že túto povinnosť jej uložil súd 23.04.2014. Keď otec namietá, že na jednom účte je aj cvičný meč, tak poukázala na to, že na pokladničných blokoch sú všetky zakúpené tovary a teda je možné, že sa nachádzajú aj spolu s oblečením aj rôzne tovary. Matka si po rozvode hľadala nové zamestnanie, pričom bola zamestnaná aj v 2 zamestnaniach naraz, aby vedela zabezpečiť chod domácnosti. Zvyšovala si vtedy aj kvalifikáciu na vysokej škole za účelom zlepšenia svojich majetkových pomerov. Našla si zamestnanie v rámci ktorého aj postúpila a je primerane hodnotená. V zmysle ust. § 62 ods. 1 a 5 poukázala, že sú povinní rodičia prispievať na výživu svojich detí obaja, pričom výška príjmu otca je 1.257 eur približne, čo v zmysle konštatovanej judikatúry odôvodňuje širšie uspokojenie potrieb maloletých detí, aby sa podieľali na jeho životnej úrovni. Navyše, otec neprispieva žiadnym spôsobom, napríklad osobnou starostlivosťou k maloletým deťom. S Q. sa nestretáva, s U. len v súdom stanovenom čase. Nad rámec určeného výživného súdom neprispieva. Najpodstatnejšou zmenou Q. je ukončenie základnej školskej dochádzky a nastúpenie na Strednú priemyselnú školu strojnícku v Bratislave. Rozšírili sa jeho záujmy, vzrástli jeho výdavky na voľnočasové aktivity. Maloletá U. navštevovala len materskú škôlku, v súčasnosti navštevuje 5. ročník základnej školy a pritom sa rozšírili jej aktivity o tanečný krúžok. K údajnej chybe v zápisnici poukázala na to, že otec udával na pojednávaní 25.06.2014, že by mohol zvýšiť výživné na obe maloleté deti spolu do 100 eur, teda ani zápisnica ani rozsudok chybu neobsahujú. Navrhla preto zvýšiť vyživovaciu povinnosť u maloletého Q. zo 170 eur na 330 eur, u maloletej U. zo

140 eur na 270 eur počnúc dňom podania návrhu so splatnosťou 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), prejednal vec nie len obsahom a dôvodmi podaného odvolania podľa ustanovenia § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p., pretože sa jedná o vec, ktorú možno začať i bez návrhu, potom čo zistil, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou (§ 201 a § 204 O.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p., pretože zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Podľa § 78 ods. I, prvá veta Zákona č. 36/2005 Zb. zák. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery.

Správne bolo prihladené súdom prvého stupňa na zmenu pomerov rodičov, zárobky matky a otca, ktoré sa od poslednej úpravy výživného najmä u matky podstatne zvýšili (rozsudkom OS Nitra č. k. 18C/45/2010-61 zo dňa 08.07.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.08.2010 bolo manželstvo rodičov rozvedené a maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi bol uložená vyživovacia povinnosť na Q. vo výške 170 eur mesačne a U. vo výške 140 eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky mal. detí). V čase rozvodu bola matka zamestnaná a dosahovala mzdu vo výške cca 845 eur mesačne, v súčasnom období pracuje vo firme U. a.s., I., kde dosiahla zárobok vo výške cca 1.746 eur mesačne za obdobie od apríla 2013 do marca 2014. Otec bol zamestnaný v W. H. W. s platom cca 1.190 eur mesačne, v súčasnej dobe sa zárobok zvýšil na sumu 1.257 eur mesačne.

Matka detí žije v súčasnej dobe s deťmi v byte, kde platí hypotekárny úver vo výške 142,44 eur mesačne, správcovi sumu 122,61 eur mesačne, elektrinu 50 eur mesačne.

Otec detí žije s manželkou, ktorá má dve vyživovacie povinnosti na ktoré ich otec prispieva sumou po 80 eur mesačne. Mesačné náklady vynakladané na 3-izbový byt predstavujú 350,47 eur. Jeho príjem od posledného určenia výživného sa zvýšil minimálne zo sumy 1.229 eur na sumu 1.240 eur mesačne. Obaja rodičia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti a príslušných pozemkov, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území Q. O. na LV č. XXX. Bezpodielové spoluvlastníctvo dosiaľ nebolo vyporiadané. Nehnuteľnosť neužíva žiaden z manželov, je predmetom odpredaja.

V čase pôvodného rozhodovania mal. maloletý Q. 13 rokov a navštevoval základnú školu, maloletá U. mala 6 rokov a navštevovala materskú školu. V súčasnom období maloletý Milan navštevuje od septembra 2013 Strednú priemyselnú školu v Bratislave 1. ročník, maloletá U. navštevuje 4. ročník ZŠ. Otec dosahuje priemerný mesačný zárobok vo výške cca 1.257 eur mesačne, jeho priateľka s ktorou žije v spoločnej domácnosti dosiahla za obdobie od februára 2014 do mája zárobok vo výške cca 377 eur mesačne.

Zmeny, ktoré nastali na strane syna nástupom na strednú odbornú školu a zvýšili sa o tieto jeho výdavky od poslednej úpravy výživného a na strane dcéry tým, že navštevuje 4. ročník základnej školy, odôvodňujú tak zvýšenie výživného na maloletého Q. o 50 eur mesačne vzhľadom na jeho vek, a u maloletej U. o sumu 30 eur mesačne vzhľadom k jej potrebám. Zásadná zmena pomerov nastala u detí od septembra 2013, súd rozhodol tak, že otec je povinný zvýšiť výživné dňom podania návrhu matky na zvýšenie výživného na súd. Podľa § 163 ods.1 O.s.p. keďže zmena pomerov nastala u detí od septembra 2013 s pokračovaním detí v školskom vzdelávaní a nástupe najmladšieho dieťaťa do predškolského zariadenia, matka sa dostala s plnením výživného do omeškania.

Dižné výživné za obdobie od 31.10.2013 do 19.05.2014, teda 8 mesiacov (rozdiel 50 eur a 30 eur mesačne) povolil otcovi zaplatiť v splátkach podľa ust. § 160 O.s.p. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 146 ods. I písm. a) O.s.p., keď žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Preto bolo vecne správne rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdené podľa ust. § 219 ods. 1) O.s.p.

Senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.